

వారికి కుక్కల రక్షణలు

‘వెంకటేశ్వరా! ఏ సావం చేసిననయ్యా నన్నిలా తిషిస్తున్నావ్?’ దోసిట్లో ముఖం దాచుకుని బావురుమంది రాజ్యలక్ష్మి. ఆలోచనలు మెదడులో నుళ్లు తిరుగు తూంటే దుఃఖం ఎగిపెగిసి పడుతోంది. ఏదైతే జరగకూడదని చిన్నతనం నుండి పుడుని జాగ్రత్తగా తను పెంచినదో చివరికదే జరిగింది. కొన్ని క్షణాల తర్వాత ఆమె కళ్లు మళ్ళీ రెండవ మారు చేతిలో ఉబ్బి కాగితంలోని అక్షరాల వెంట పరుగు తీసాయి.

‘అత్తయ్యా! నమస్కారాలు, మీరు కులాసాగా ఉన్నారను కుంటాను. మీరిక్కడికి ఎప్పుడు వస్తారు? వెళ్లి నెలరోజులైనా కాకుండానే రమ్మని వ్రాయడానికి నాకూ మనసావృతం లేదు. కాని అత్తయ్యా! ఈ సమయంలో మీ ఒళ్లో తలదాచుకోని తనివితీరా ఏద్యాల నుంది. భగవంతుడు నా జీవితాన్నిలా నరకంలా ఎందుకు చేస్తున్నాడో అర్థం గావడం లేదు. మీరిక్కడవచ్చంత కాలం మీకే నిశ్చయం తెలుస్తుంటేమోనని

భయంతో హలాహలంలా మింగేస్తూ వచ్చాను. ఇంక నా వల్ల కాదత్తయ్యా. మీ అబ్బాయి...మీ అబ్బాయి నన్ను పిల్లల్ని బాగానే చూస్తున్నారు కాని...వాళ్లాఫీసులో కుముదిని అనే బెంగళి అమ్మాయితో... అబ్బ నేను వ్రాయలేనత్తయ్యా. చాలా కాలం ఎందరో ఎన్నో రకాలుగా అనుకున్నా నేను నమ్మలేదు. చివరకు నిజం బయలుపడి నాకు తెలిసినా మీకు తెలిస్తే బాధపడతారని తెలియనివ్వకుండా చేసాను. కాని ఇప్పుడు నా అంతలు నేనే భరించ

లేక మిక్కిలి ప్రాస్తున్నాను. మున్నక రాజా ఇంటికే తీసికొని వచ్చారు. నన్ను కాఫీ పెట్టమన్నారు ఎదుట పడటం యిష్టం లేక చాపల్యం చేత చాటు మండే చూసాను. చాలా అందగత్తై ఎమ్మెస్సీ పాస్టై ఆయునలోపాటే పని చేస్తోందిట. కాఫీ రూప ద్వారా పంపాను. పెరడిగితే రూప చెప్పింది కొవ్వోలు 'వ్యాచు స్వీట్ వేవ్' అనడం వినిపించింది చాలా సేపటి ఎరకు గట్టిగా నవ్వులా అవీ వినిపించాయి. నేను వంట గది దాటి రాలేదు. ఈ మధ్య ఆయన ఎప్పుడోగాని ఇంటికి రావడం లేదు అత్తయ్యా! నేనేం చేయను? ఎవరితోనూ చెప్పుకోలేని బాధ. స్వర్గం లాంటి యిల్లు నరకంలా అయి పోతోంది. నాతో మామూలుగానే ఉంటున్నారు. ఇంటోకి అన్నీ తెస్తున్నారు కాని అవన్నీ ఎందుకు సుఖమే కూడా లేనప్పుడు? ఏమైనా అంటే ఈ మాత్రం కూడా రావడం మానేస్తారేమోనని భయం. వ్రాసంగా చూస్తూ ఊరుకుంటున్నా కన్నతల్లిని మరపించే మీతోనైనా చెప్పుకుంటే గుండెల్లో మంట కొస్తే పల్లారుతుండేమో. వీలు చూసుకొని రండి. చి సా. కళ్యాణి నాకు కోడల్నిస్తుందని ప్రాసారు చాల సంతోషం. అందర్నీ అడిగినట్లు చెప్పండి.

ఇట్లు,
మీ కోడలు
అలివేలు'

అలోచిస్తూ కూర్చున్న రాజ్యలక్ష్మి అమ్మా! భోజనానికి రావూ అన్న కళ్యాణి మాటలతో ఉలిక్కిపడి కాగితాలు మడిచేసింది.

'ఏమిటమ్మా చదువుతున్నావ్? వదిలె ఉత్తరం వ్రాసిందా?'

ఏడ్చి ఏడ్చి ఉబ్బిన తన ముఖాన్ని కూతుర్నిండి దాచడానికోసం లేచి నిలబడి చాప చుడుతూ జొనన్నట్లుగా తలూపింది.

'ఏం వ్రాసిందమ్మా?'

'ఏమింది అందర్నీ అడిగనని చెప్పమంది. తన కోడల్ని జాగ్రత్తగా చూడకపోతే నీ పని కడతానంది' బలవంతాన నవ్వు తెచ్చుకుంటూ నోటికి వచ్చినట్లు నేసింది.

'పోమ్మా' అంటూ పిగుగా నవ్వి

చక్కలవాడుంది కళ్యాణి!

రెండు ముద్దలేదో తిన్నాననిపించి చాప మీద నడుం వార్చినా రాజ్యలక్ష్మికి నిద్రాదేవి బహుదూరాన నిల్చింది. ప్రక్కకు ఒత్తిగలి పడుకున్న తల్లి ప్రక్కనే పొట్ట మీద చేయివేసి తల్లి నానుకుని ఒదిగి చిన్నపిల్లలా పడుకుంది కళ్యాణి. రాజ్యలక్ష్మి కళ్ళు రెండు నిముషాలు నిద్రిస్తున్న కళ్యాణి వంకే పరీక్షగా చూసాయి. కల గంటున్నట్లున్న కళ్యాణి పెదవులు నిద్రలో నవ్వుతున్నాయి అది చూడగానే రాజ్యలక్ష్మి వీపుమీద కొరడాతో కొట్టినట్లు యింది అవును...అదే పోలిక...అవే పెదవులు...మధు కళ్యాణి ఒకే రూపం. మూలం...మనస్సు ఏదో గుస గుస లాడింది ఎలా వచ్చింది పోలిక? ఎందుకు రాదూ? మనస్సు ధిమాగా అంది. నిద్రలో కళ్యాణి పెదవులు విచ్చుకొని పలువరుస తళుక్కు మంది. ఎరని గులాబిరేకులమధ్య మల్లె అను పెట్టినట్లుంది. రాజ్యలక్ష్మి గతంగా నిట్టుబర్చుంది భగవంతుడువల్ల, ఎందుకీలా పోలికలో తాత, తండ్రి, తల్లి, బిడ్డ ఇలా ఒకే మూసలో పోసినట్లుంటారు కొందరికి శారీరకంగానే కాక గుణాలుకూడా పెద్దనాళ్ళనే పస్తాయి మంచివైతే ఫరవాలేదు వెడైతే...ఈ పోలిక నా కొడుక్కు రాకూడదు రాజీ. ప్రభాకరం కంఠం ఖంగున రాజ్యలక్ష్మి చెప్పేస్తోన్నది. కలలాంటి గతంలోకి జారిపోయింది రాజ్యలక్ష్మి మనస్సు.

.....
బి. ఎ. పాస్టైవ కొద్ది రోజుల్లోనే కుమారి రాజ్యలక్ష్మి అగ్ని సాక్షిగా శ్రీమతి ప్రభాకరం అయిపోయింది. డబ్బుకేమాత్రం లోటులేని కుటుంబంలోకి రావటమేదాదు, అతా ఆడబిడ్డల పోరుకూడ రాజ్యలక్ష్మికి లేదు ప్రభాకరం ఒంటరివాడని, లక్షల ఆస్తి కదివతియని, మీదు మిక్కిలి బుద్ధి మంతుడు, ఆఫీసర్ రాంకీలో ఉన్నవాడని రాజ్యలక్ష్మి తలిదండ్రులు తమ కుమార్తెను మహా సంతోషంగా సమర్పించారు చదువు, పంస్కారం, వినయం మూర్తిభవించిన సుగుణాలని రాజ్యలక్ష్మి. ఆమెను వుప్పులలోనే పెట్టి పూజించాడు ప్రభాకరం. వారి దాంపత్యం కన్నులపండుగగా ఉండేది. షిపులో క్రొత్తరకం చీర వచ్చిందంటే

ఎరతఫోరీదుడైనా సోబుకాల్లాబల్లో రాజ్యలక్ష్మి ఒడిలో ఉండేది. నాలుగు సంవత్సరాల దాంపత్య జీవితంలో రాజ్యలక్ష్మి అనుభవించనిదిలేదు. ఆ రోజుల్లోనే ఒక నాటి సాయంచాలం...తనవంటి అదృష్ట వంతులూ ప్రపంచంలోనే ఉండదని ఊహిస్తూ ముస్తాబై భర్తకోసం ఎదురు చూస్తూ నిలబడ్డ రాజ్యలక్ష్మికి ప్రభాకరం, ఇంకొక అమ్మాయి కలిపివాడం కనిపించింది. ఆమెను సాగరంగా ఆహ్వానించి కూర్చుండజేసింది ఎవరో తెలియక పోయినా

'ఈమె చూ ఆఫీసర్ పనిచేస్తున్నారు రాజీ. నిలిమ బి కావో.'

'నా మిసెస్ రాజ్యలక్ష్మి బి ఎ'

వరస్పరం పరిచయంచేసాడు ప్రభాకరం. నిలిమ పేరెంత ఆందంగా ఉందో మనిషి అంతకుమించి సౌందర్యవతి వాంకెళ్ళంటాయి. పక్కన పొడంగా పొందగా ఉంది విశాలమైన కళ్ళు. చక్కని ముక్కు, చాల అందమైన యువతి అని పించింది రాజ్యలక్ష్మికి చూడగానే. కాని ఆమె కనువోయిలో కన్పించే గర్వరేఖలు ముటుకు హేయమనిపించింది. పొలికెళ్ళు వచ్చినా గంతట సౌందర్యవతికి పెళ్ళికొక పోదానికి కారణం ఏమిటో అర్థంవాలెదు. కొద్దిసేపు ఏసో మాట్లాడి గ్రంకు కలవడానికి లోనికి వచ్చేసింది.

'ఏమిటి మీమిసెస్ గాడ్మయేట్ అన్నారు ఫక్కు కంట్రీస్టేట్లో ఉంది' రాజ్యలక్ష్మికి ఫక్కుమన్న నిలిమ నవ్వు తరంగాలుగావచ్చి చెప్పలేంబి దూసుకు పోయింది. ప్రభాకరం ఏదో అనడానికి తడబడి ఏమీ అనలేక తానూ నవ్వేసాడు. డ్రింకు కలుపుతున్న రాజ్యలక్ష్మి చేతులు వణికాయి అవమానంతో ముఖం కంది పోయింది. తన ఆఫీసర్ భార్యను, ఆఫీసర్ ఎదుటే విమర్శించడానికెంత డైర్యం? పరాయి వ్యక్తిని ఏకవచనంలో సంబోధించే ఆమె సంస్కారం ఏపాటిదై ఉంటుందో క్షణంలో గ్రహించింది. అయినా ఏమీ ఎరగనట్లు డ్రింకు తీసికొని వెళ్ళి ఇద్దరికీ ఇచ్చి, కావాలని రాజ్యలక్ష్మి వెళ్ళి ప్రభాకరం ప్రక్కనే సోఫాలో కూర్చుంది. నిలిమ కళ్ళల్లో మెరిసి మాయమైన తమాషా రేఖలు రాజ్యలక్ష్మి ఎదలోంచి దూసుకు

పోయి క్షణం రెప్పవల్చకుండా రాజ్య లక్ష్మిని వరీక్షగా చూసింది నీలిమ. చామన చాయరంగు, ఎత్తుకు తగ్గలావు, ఎంతటి బాబానైనా అనలోదాచి, ఒక్క చూపు లోనే ఎదుటివాళ్ళ మనస్సు నంపావేయ గల అందమైన నయనాలు, గంభీరమైన వదనం, మోకాళ్ళు దాటి వేలాడే వాల్య దలో తెల్లటి మల్లెలు, ధర్మవరం నీలం వట్టుచీరె, నడిచేటప్పుడు ఫుల్లుఫుల్లుమనే మట్టెలు... తనలో లేనిదేదో రాజ్యలక్ష్మిలో స్పష్టంగా ఉందనిపించింది నీలిమకు. క్షణంలో తలవక్కుకు త్రిప్పేసింది.

'అరే డ్రింక్ నీకేది రాజీ?' ప్రభాకరం అడిగాడు.

'నోపెంతో ఏమీ తీసికోను. మీరు ప్రాగండి. నీలిమను ఓరగాచూస్తూ లంది. కొద్దివేళకే ప్రభాకరం, నీలిమ లుగ్నడ ఇంకోవ్యక్తి ఉన్నదనే సంగతిమరచి తమ కబుర్లలో మునిగిపోయారు. మాటి నాటికీ నవ్వేటప్పుడు తనూషాగా వంకర్లు తివగే నీలిమ పెదవులు ఆడవాళ్ళని సహితం వివరీతంగా ఆకర్షిస్తాయని మొదటి సారిగా గ్రహించింది రాజ్యలక్ష్మి. ఎలాంటి వాళ్ళనైనా నీలిమ నవ్వు సమోహితుల్ని చేస్తుందనడంలో విచలనంపించింది. వాళ్ళ ఊర్లు కొన్ని విన కొన్ని వినక చాలా సేపు ఓర్పుకుంది రాజ్యలక్ష్మి. ఇక చివ రికి భరింపలేక గభాల్పలేది నిలబడింది.

ఏటిలోని కెరటాలు

అప్పుడు వరిసరాలు గుర్తించిన నీలిమ వాచా చూసుకుంటూ 'బానోరే చాలా పైమైంది. ఇంక వెళ్తానండీ' అంటూ లేచింది.

'వోస్తానండీ' కంటి చివర లతో రాజ్యలక్ష్మిని చూసి ముందుకు కదిలింది.

'కొద్ది దూరం దిగజెట్టి యిప్పుడేస్తాను రాజీ, తలుపులు దగ్గరగా వేసుకో' అంటూ నీలిమకనుసరించాడు ప్రభాకరం. ఆఫీసర్ దగ్గరే ఇంత పొగరుగా ప్రవరిస్తోందే వీళ్ళిద్దరి వరిచయం ఎలాంటిదా? అనే మీఠూనంతో వడింది రాజ్యలక్ష్మి. ఎందుకో ఆమెకిది అశుభనూచకంలా కనబడింది. దీనికి వర్యనసానం ఎలా ఉంటుంది. అలాగే ఆలో చిస్తూ కూర్చుండిపోయింది. ఇప్పుడే పస్తా వన్న ప్రభాకరం వచ్చాడు గంటన్నరకి.

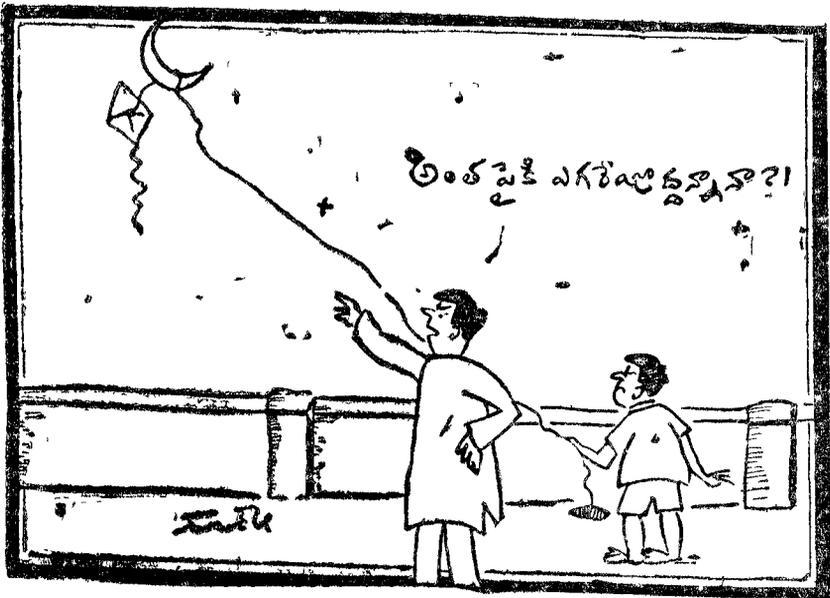
'భోజనానికి లేవండి' అంది రాజ్యలక్ష్మి. అతడినోట్లో కిళ్లి మాసికూడ ఏమీ ఎరగనట్లే పిల్చింది. అమె ఊహించినట్లే వచ్చింది సమాధానం.

'సో సారీ రాజీ! నీలిమ బలవంతం చేస్తే హాటల్లో తినేసాను' పై ముడి విప్పి సోఫాలోకి గిరావాటువేస్తూ వెమ్మడిగా అన్నాడు. రాజ్యలక్ష్మినుండి ఏమీ విసురు రాకపోవడంతో క్రిగంట చూసాడు ప్రభాకరం. రాజ్యలక్ష్మి ఎటో మాస్తోంది.

అమె ముక్కునున్న రవ్వ తళుక్కుమందికే ప్రభాకరం మూగడకుండా తోనికీ నడిచాడు. రాత్రినూత్రం పడుకోబోతూ 'నీకు కాల క్షేపంగా ఉంటుందని అప్పుడప్పుడు నీలిమను నేనే మనింటికి రమ్మన్నాను రాజీ' అన్నాడు. రాజ్యలక్ష్మి జవాబు చెప్పలేదు.

కాని మళ్ళీ ఏనాడూ నీలిమ ఆయింటి గడవ త్రొక్కలేదు. ముఖ్యంగా కాలం జరగడంలో పాలు ప్రభాకరంమాత్రం నీలిమ స్వంతం అనుపోయాడు. రాజ్యలక్ష్మికి కంటిలో నీరు కంటిలోనే యింకిపోయింది. తర్వాత తర్వాత తెల్సింది నీలిమ బ్రాహ్మణుల అమ్మాయిని, పేదరికంవల్ల వెళ్లికాలేదని, ఉద్యోగం మానుకుని అన త్రోవన ... తాను ఏచేసినదని అప్పుడు ప్రభాకరాన్ని పట్టిందని. నీలిమ ప్రభాకరం రిజిస్ట్రార్ మారేజీ చేసుకున్నారని విన్నరోజా రాజ్యలక్ష్మి గుండెలనిసిపోయిలా ఏడ్చింది. ఎన్నో చేయాలనుకుంది కాని ఏమీ చేయలేక పోయింది. కొందరు హితైషులువచ్చి కేసు పెట్టమన్నారు. ఫలితం ప్రభాకరం జైలుకి వెళ్తాడు. తనకూ అతనికీమధ్య బంధాలు పూర్తిగా తెగిపోతాయి. వివాహం పనిత్రం. ఎన్ని కష్టాలువచ్చినా అలుమగల మధ్య బంధం తెగదని అమె అభిప్రాయం. ఎన్ని జరిగినా ప్రభాకరానికి రాజ్యలక్ష్మి అంటే అమితమైన గౌరవం. మామూలుగానే మూట్టాడెవాడు. నీలిమను పెళ్లిచేసికొన్న రోజున యింటికివస్తే తెగించి నిలేసి అడిగింది రాజ్యలక్ష్మి. దానికి ప్రభాకరం చెప్పిన సమాధానం 'నాచేతిలో ఏంలేదు రాజీ. జరగాలని రాసి పెట్టి ఉంది. జరిగిపోయింది. నన్నుమాస్తే నీకు కోపంవస్తే ఇక నీదులు పడను అంతా విధి లిఖితం.' రాజ్య లక్ష్మికి నవ్వాలో ఏడవాలో అర్థంకాలేదు. రోజుకోసారి వచ్చి ముఖం చూసించేవాడు. ఇంట్లో కానల్సినన్నీ తెచ్చేవాడు. మిగతా రోజుంతా నీలిమే అతని ప్రవచనం! అప్పట్లో రాజ్యలక్ష్మి ప్రతిరాత్రీ నిద్ర లేకుండానే గడిపింది.

తర్వాత మూడు సంవత్సరాలకు నీలిమ పనిపోయింది. ప్రభాకరం మళ్ళీ రాజ్య లక్ష్మిని చేరాడు. అప్పుడే ఆ ఊరి నుండి మకాం ఎత్తెసారు. పసిసాపరైన మధు కగ్యాణీలతో ఇల్లు మళ్ళీ కళకళలాడింది. కాని సంతోషం ఎక్కువ కాలం నిలవ

కుండానే ప్రభాకరం కన్ను మూసాడు. చనిపోతూ భర్త చెప్పిన మాటలు రాజ్యలక్ష్మి పూర్వాయంలో వెరగని ముద్రలు వేసాయి.

'రాజీ! నీకెంతో అన్యాయం చేసాను. దాని ఈ గుణం... అంటే కట్టుకున్న భార్య ఉండగా మరొక స్త్రీని చేరదీయడం అడేమిటో మా వంశంలో తరతరాలుగా వస్తోంది. మా తాతలనాటి నుండి ఈ గుణం అందరికీ ఉండేదట, అది గుర్తుండే నేను చాలా భయపడ్డాను. వివాహానికి మొదటో, యిష్టపడకపోయినా నిన్ను చూసిన తర్వాత నీలాంటి వివేకమూరి చాయలో నేను వునీతుల్లావు తానని నిన్ను వివాహం చేసుకున్నాను కాని పిల్లలకు తల్లిదండ్రుల పోలికలు శారీరకంగానే గాక మానసికంగా కూడా వస్తాయంటారు. అది అక్షరాల నిజమైంది నా విషయంలో. మా వంశంలో దబ్బుతోపాలు యిది కూడ వారసత్వంగా వచ్చింది. అందుకే నీ కన్యాయం చేసే ఇంత త్వరలో పోతున్నా.'

'సీతోపాలు నేనూ వస్తాను' అంటూ భోరుమంది రాజ్యలక్ష్మి. ప్రభాకరం నిరాశగా నవ్వి. పసివాళ్లైన మధు, కల్యాణి చేతులు రాజ్యలక్ష్మి చేతిలో పెడుతూ, 'రాజీ! నీళ్ల కోసమేనా నీవు బ్రతక్కతప్పదు. పసివాళ్లు మువ్వే లేకపోతే అనాధలైపోతారు నువ్వు నాకోసం ఎంతో త్యాగం చేసావ్. ఇది కూడా చేస్తానని మాటిప్పు రాజీ. నా కొడుకైనా నీ పెంపకంలో మధుకీగుణాలు రావని నా విశ్వాసం. గుణం వంశ పారంపర్యమే నా పెంపకాన్ని బట్టికూడా ఉంటుంది. చిన్నప్పుడు అందర్ని పోగొట్టుకోవడం వల్లే నేనిలా తయారయ్యానేమో? ఈ గుణం నా తోనే అంతరించిపోవాలి రాజీ! మధుకీ గుణం రాకుండా చూచే బాధ్యత నీది. నీ కోడలు నీలా భర్త) (నేమకు దూరం కాకూడదు రాజీ. వివాహానికి దూరం కాకూడదు' అంటూనే అంతిమ శ్వాస వదిలాడు. ఆనాటినుండే మధు కల్యాణులను ఎంతో ప్రేమశక్తితో పెంచి, కంటికి రెప్పలా కాపాడుతూ వచ్చింది. తల్లి ఎంత ప్రేమశక్తితో ఉంచినా, తల్లింటే ఆరోప్రాణంగా ఉండేవారు పిల్లలిద్దరు. ఆమె కంట నీరు చూస్తే తల్లిడిల్లిపోయే వారిద్దరూ. వాళ్లను చూసుకుంటూ రాజ్యలక్ష్మి

శ్రీ వాణీ సాహిత్య క్రాస్ వర్డ్ పజిల్ నెం. 22

Licensed by the District Collector Warangal. L. No.1 Dt. 8-10-67

(ఈ పజిల్ తాలూకు కీ సొల్యూషన్ జిల్లా కలెక్టర్ గారి కార్యాలయములో నీల చేయబడినది)

నిఘంటువు : శబార్ వంటిది

రూ. 1000 లు

గెలుపొందండి :

మొదటి బహుమతి రు. 500 రైల్ ఆఫ్ ఆఫ్

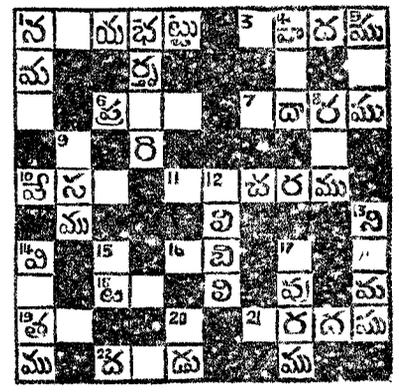
రెండవ బహుమతి రు. 300 ఒక తప్ప ఆఫ్

రీవ బహుమతి రు. 200 రెండు తప్ప ఆఫ్

నెం 22 ఆధారములు

అడ్డము : 1. సంస్కృత భారతిమును తొల దొర్లగా తెనుగుభాషలోని కనువడించి విరక్తి నార్జించిన కవిత్రయముతో విక డగణ్యుడు. 3. మానము మానే సరి యిదిలేకుండా పోతుం దిట. (వివాదము, సంవాదము) 6. సిధారణంగా రాజ ప్రాసారాల చుట్టూ దీన్ని యెత్తుగా నిర్మి స్తారు 7. దీన్ని వేలాడుటలో అర్జునుడు శివు వితో పోటీపడి సా కువ తా (స్రా స్తి పొందెనట. (కందాము, భూదారము) 10 మిక్కిలి శ్రమ చేసేవారికిది కలుగుతుంది. 11. జ తారకుళ్లాయి దీని కెందులకన్నాడో కవి. (అగ్రరమ, వనవరము) 16 దీనిలో దిగవేల కాల కిగవేల 18 ఇది చేసేవారిని యొగూ నమ్మర. 19 చెవియొక్క అడుగుభాగము 21. ధర్మాసూరుకోని ద్రవదా ర్మము దారదమ, పారదము. 22 సాధారణంగా యిటీవానిని సేవాచాగుకునిగా నియమిస్తారు. (కరుడు, దట్టుడు)

నిలువు : 1. ధైవ పమానులైన గురువుల కిది చేయుటకు అజ్ఞించే శిష్యులు లేకపోలేదు. (వనస్య ననుస్య) 2. ఈతని సుఖావేతములు సకలజనా నరణ యోగ్యములగుచు విద్యార్థులకు ఉత్తమ

ముగింపు తేది 7-4-1969

(కమలికాణ గరపునవిగా నున్నవి 4. వ్యాయాధి పతులు వివర్ణకై నియమించి దివము 5. మాన పుల కిది సగములము నియము 8 దివోమల శించిన వారికి వీరస్వర్ణము అభింస నంటారు. 9 ముఖానికిది ఒక నిధిస్తేన అందన్ని చేకూరు న్నంది. (మీసము, హాసము) 12 తుగ్రు వ మ యంకో నము దిక్కుములా వుంటుంది (గింటిలి, వలిదిలి) 13 ద్వి స్థానంహారి అదేది ప్రము ర్థ మగునవి కొందరిన్నియు ౧. (వనవ మ్ము, వియ మ్ము) 14 మిక్కిల ప్రతిచెందింది (విభా కము, విక్రతము) 15 మ్ముము. 17. వ్యార్యము జాముల. మోస కోని పోగొం దీన్ని పుగయోగించి వారలు పొవురము, వార్జరము. 20 సమాహము. (గండ, పిండ)

కూపను ఒక్కంటికి ఒక్క రూపాయి మాత్రమే

ముఖ్య విబంధనలు: 1. కూపములు తుడుపులు, కొట్టిచేతల తేకుండా చదరము గళ్లూపా ములో గీసి విరాళో వ్రాసి సంపన్నము. కాని లిస్టు రూపములో వ్రాయబడిన కూపములు వెల్ల వేరవు 2. ప్రవేశ రుసుము ప్రతికూపముకు ఒక్క రూపాయి వాపున నగదు లేక మనియార్కర్తో క్రాస్ చేయుని పోస్టల్ ఆర్డర్ ద్వారా పంపాలి. M. O. రేపేడు జతచేయబడిన మరియు ముగింపు తేదీలోపుగా మాకు చేరని కూపములు పోటీలో చేర్చబడవు. కూపములు, పనియార్కర్లు ఈ దింప విడ్రముకు మాత్రమే పంపాలి. 3. కొన్ని ముఖ్యమైన ఆధారముల కైదురుగా నిఘంటువువంటి యూహించడగిన ఎడము లియబడినవి. పోటీదారులు వాటినుండి నులభముగా జవాబులు వెన్ను కొనవచ్చును అటు న్నుకోవబడిన ప్రతి మాటయు కీ సొల్యూషనులోని మాటకు సరిపోయిందా అ తప్పగా ఎండబడును. 4 విజేతల లిస్టు, అప్పుకూపములు వలయువారు 30 పైసల పోస్టేజి పంపి తెప్పించుకొనవచ్చును. మరియు ఇండియా తప్ప యితర దేశములోనివారు ఈ పోటీలో పాల్గొనరాదు. తక్కిన విబంధనలు యధాశక్తములు.

Address — The Manager, Sri Vani Sahitya Puzzles, Warangal-2. (A.P.)

శ్రీ వాణీ సాహిత్య పజిల్ నెం. 20 కీ సొల్యూషన్

- అడ్డము:— 1. శ్రీధరుడు 3. విదేశము 6. ప్రాచీ 7. విముక్తి 8. ప్రముఖము 10. భర 11. భము 12. కర్త 13. పక్షి 14. దీము 15. ముష్టి 16. విసి 17. గడ్డె 18. వూది 20. దివన 21. గిర్బలి.
- నిలువు:— 1. శ్రీలుడు 2. రుధిరము 3 నిరూడి 4. శలకము 5. జ్ఞానము 7. నిలసము 9. కటాక్షము 11. భర్త 12. కదాని 13. వచ్చుము 18. పుబ్బ 19. క్షాంతి.

బాబుని పెంచాలనే మీకు వదిలిపోతున్నాను మీ పెంపంలో రూపకభాషణలా ఆంగ్లగ్రహాణా కావాలి మా చల్లని నిడలో బాబు పట్టుబంతుడు కావాలి మీ పెంపకంలో నాకు విశ్వాసం మందలతయ్యా మీవంటి సద్గుణవతి కన్యకులు అయ్యారా? అంటే నా దురదృష్టం మూలము.

తురి సమస్యలతో అలిపి

లేదు లేదు వధు, కళ్యాణి నా బిడ్డలు కారు నాళ్లు నీలిమ బిడ్డలని ఎలా తెలుస్తుంది? అలా నీకలా గులుస్తుంది? రాజ్యలక్ష్మి గుండెలపిసికి ఎలా ఏడ్చింది. అన్నివిధాలా భగంతుడు అవ కన్యయం చేసాడు. తనేవిధంగా సుఖించింది? ప్రాణం లేని అలిపేలు ముఖంలో చనిపోతున్నానన్న జింకంటే ఏదో మాసాత్కార్యం చేస్తున్నానన్న భీమా కనబడింది. అదేసాసంతో చనిపోయేటపుడు నీలిమ ముఖం గుర్తుకు వచ్చింది రాజ్యలక్ష్మికి.

పాతికేళ్ల క్రితం అర్జున అర్ధరాత్రి బాధలతో నిద్రవట్టని రాజ్యలక్ష్మికి ఆశ్రయం వరుగుతుకుంట్ల ప్రవాకరం ఆశ్రయాన్ని అంగీకరించాడు. 'రాజీ నీలిమ ప్రసవదశలో పాపపడుతోంది ఒక్కసారి స్టిక్ ఒక్కసారి రా. అడవాళ్లు ఎవరూ లేక నాకేం చేపడంలేదు.' దైవ్యం, వేదన మూర్తీలని ఎవ ప్రభాకరాన్ని కూడ గానే రాజ్యలక్ష్మి గుండెల్ని ఎవరో బలంగా నొక్కినట్లైంది ఎలాంటివాడైనా ప్రవాకరాన్ని ప్రాణానికి ప్రాణంగా ప్రేమించింది. సంత ప్రసవవేదన వడుతోందని కట్టుకున్న భార్యను ఎవోయారికి పిలుస్తున్న భర్త ఎగవో! ఇలాంటి దుర్గుణ స్త్రీకి గువాళ్లు కుకూడ వద్దు అని ఎవస్సురోపి అనుకుంది మాట్లాడకుండా భర్త ఎవసరించింది వెళ్లెనికి నీలిమ అడవిల్లని ప్రసవించి చాలా బ్రతుకులో ఉంది రెండో సార్లు వాడు బయట అరుగుబుడ వడుకుని నిద్రపోతూంటే భుజంపాద వేసినాని ప్రవాకరం లోపలకివచ్చాడు అలిప్రయాసమీద కనులు విప్పిన నీలిమకు ప్రవాకరం, రాజ్యలక్ష్మి కనిపించారు అలుటపల్ల, బాధవల్ల నలిగిన నీలిమ ఉన్నటు నీలికలు వలలా ఉన్నాయి 'అక్కయ్యా!' ప్రేమాప్రయతలతో అర్ధంగా ఉన్న నీలిమ పిలు

పుకీ రాజ్యలక్ష్మి కట్టుబడిపోయింది 'నిన్ను క్షమార్పణకూడ కోరలేనక్కయ్యా! నీ జీవితం.. నాజనం చేసారు. వచ్చని నీ సంసారంలో చిన్నులా ప్రవేశించాను'

'ధ అవన్నీ ఇప్పుడెందుకు నీవు విశ్రాంతి తీసికో నీరూ!' మృదువుగా అంది రాజ్యలక్ష్మి

'వాడు అక్కయ్యా! పోయేటపుడైనా తప్పు ఒప్పుకుంటే తప్పిగా ఉంటుంది అక్కయ్యా నా కోరిక తీరుస్తా? ఆశగా చూస్తూ అంది రాజ్యలక్ష్మి అర్ధంగా అంది

'ఎలాంటిదైనా తప్పక తీరుస్తాను నీలిమా!'

నీలిమ కళ్లలో కాంతి వచ్చింది ఆయాసపడతూనే స్పష్టంగా అంది. 'అవు నక్కయ్యా! నాకు తెల్పు ... నీవు తప్పక. తీరుస్తావ్. నీవంటి అనురాగ మయినవ్యాయం చేసినందుకే!.. అంధుడే ఇంత త్వరలో పొతున్నానక్కయ్యా! ఏమంటి! బాబుచేయి ఇలా ఇవ్వండి' ప్రభాకరం అందించాడు

'అక్కయ్యా ఈ పనిపాడికి పాపికి ఇక నీవే తల్లిని నా పిల్లలైనా నీకే బాగా చూస్తావని.. నాకు తెల్పు నీ మనస్సు అమృత భాండమే కాని. కాని. అక్కయ్యా! ఎలాంటి సందయంలోకూడ విశ్లకు తమ తల్లి నీతి నియమం లేని దని ఒక త్యాగమూర్తి పౌభాగ్యాన్ని దోచుకున్న నీచురాలని తెలియకూడదు ఈ

దీప నీలా అదర్భ గృహిణిగా.. నీలా వచ్చిన మూర్తిలా కావాలి అక్కయ్యా అనంగట. ఈ పల్లెలకు తెలయకూడదు. అదే నా కోరిక' రాజ్యలక్ష్మి చేతిలో చేయి వేసాక తప్పిగా కళ్యాణిమూసింది నీలిమ. ఆనాటి ససవాళ్లయిన మధు, కళ్యాణిలను తన బహిష్కారంగా పెంచింది. రాజ్యలక్ష్మి వాళ్ల కన్నతల్లి గాదా ఎవరికీ ఏనాటికీ తెలియదు నీలిమ కోరిక ననుసరించి కళ్యాణి ఉత్తమ ఇల్లారైంది మర ప్రాకరం కోరిక మధుని కలంవకంతో అప్పు దిద్దాననుకుంది రాజ్యలక్ష్మి కాని వంశ సారంవర్యంగా వచ్చేదాన్ని అను లాగ్య గువా? లేదు తన చేతిలో ఏంలేదు నీలా అలిపేలు మాత్రమేనా దుపిమూసింది. అను నానికీ వచ్చేటటు అయినా గుండాయి చేసేకొని బ్రతికింది అలిపెలు తన మీద నమ్మకంతో అను అలిపేలు తను గువాకుంది ఇంకా తనది వేసిన బ్రతవారి నీలిమ, ప్రభాకరం మధు తల్లి అలిపెలు రూప బాబు ఎవరు నీలిమలా వీడ్చిందని దొంగెలు అర్భ గువానా తను బ్రతికేది అప్పు కోర్కె లమా, అనుభూతులకూ దూరమై బీభత్సంలా తనెందుకు బలికావాలి'

'ఇందుకు బామ్మా ఏమిస్తున్నా? అమ్మ నిదో మారార్లరా? ఆక మెడ చుట్టూ చేరులు ప్రాణానికి బాబునీ, రూపనీ కౌగిలించుకుని బాల్చుకుమంది రాజ్యలక్ష్మి

దీరం తీరి సారవారి
ఫాసయ్యవారి

అమ్మా! గడనీ
మహమ్మద్ తెలుసు
సంజ్ఞే వ చండ
యా త్రి వేసింది !

